

Totyát közelebről a szegedi BNT szervezésekor ismerem meg. Megtudtuk tőle is, hogy súlyos beteg: rákos. A Tábor után (talán annak jutalmaként?!) felkerült Budapestre.

Itt a Bokor eszményeit nem csak elméletben vállalva, hanem a Bokor életébe minden erejével bekapcsolódott. Sőt erőn felül is!

Nem tudtunk tőle olyat kérni, amit azonnal és tiszta szívből ne vállalt volna. Próbált mindenkinek mindene lenni. Próbált a Bokornak a Rendben is lehetőségeket találni.

Nagy szívére jellemző, hogy senkire nem tudott igazán haragudni. A Gyökérben nem egyszer volt nézetkülönbségünk, de ő soha nem volt bántó. Jóságból, irgalmaságból, megbocsátásból igazi példa volt.

Áldozatvállalása mindent felülmúló. Halálos betegen is eljött a közösségi találkozóra. Ott ült mellettem öt órát, és láttam, mennyire nehéz neki, de nem volt hajlandó hazamenni.

Pár nappal azután „elment”: Hazament!

Számomra nem kétséges, hogy nagyszívű szolgálját örömmel fogadta az Úr. Ahogy egy másik talentumos történetben olvassuk. Az életében talentumait kamatoztató szolgájának ezt mondja az Úr: „*Jól van te hűséges, derék szolgál, mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be Urad örömébe!*” (Mt. 25, 21).

--- Mi pedig csak annyit mondhatunk: Totya, köszönet Érted és hála!

Röpülj, hajóm,
Nincs víz.

Sírni tud a szó,
magától is. - Ha tudod:
mosolyra tanítsd.

Egészen biztos,
hogy előbb-utóbb ez vagy
az lesz, így vagy úgy.

A más élete
Hozzá-szólhatok;
bele-: nem.

Pár percet itt tölt,
hogy utóbb időtlenül
hiányozhasson.

(Fodor Ákos)

ELMÉLKEDÉS

A hagyományos bibliamagyarázat általában szembe állítja a Mária által képviselt lelki dolgokkal való törődést, a Márta által képviselt tevékenységgel, és azt mondja, hogy a lélek gondozása előbbre való a test gondozásánál.

Egy holland festő képén, Jan Vermeer: Krisztus Márta és Mária Házában, nem érzékelhető ez a szembeállítás. Mindkét lány Jézus szavait issza. Mária nyugodt figyelemmel, Márta pedig lázas tevékenységét megszakítva. Az evangélium olvasása révén úgy kerülhetünk közelebb az Úrhoz, hogy beleéljük magunkat egy-egy jelenetbe, mintha mi volnánk az ott lévő személy. Egy ilyen beleélés során éppen úgy lehetünk olyanok, mint Mária, aki csüng Jézus szaván, és lehetünk olyanok, mint Márta, aki szabadon el meri mondani minden gondolatát, még a legjelentéktelenebbeket is.

Uram, nem törődöl vele, hogy húgom elnézi, hogy egyedül szolgáljalak ki? "

" Márta, Márta, sok mindenre gondod van, és sok minden nyugtalanít, pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta, nem is veszíti el soha. Vermeer festményén ezt az egyenlőséget lehet érzékelni: mindkét lány egyforma figyelemmel, egyforma szeretettel figyel Jézusra. Noha az evangélista szerint Márta méltatlankodva tett megjegyzést a húgára, van tapasztalatunk a méltatlankodás játékos formájáról és van a méltatlankodás rosszálló formájáról is. A festményen semmi jele a rosszállásnak. Ez a két lánytestvér nagy, nagy szeretettel van egymás iránt is és Jézus iránt is, csak szeretüket másképp fejezik ki.

Mint ahogy Jézus válaszában sincs semmi elmarasztaló Márta tevékeny szeretete felé. Nem mondja, hogy hagy abba a vendéglátást, hanem elfogadja Márta szolgálatát.

Ez a történet rólunk is szól! Mindegyikünk más természettel rendelkezik. A lényeg, hogy Jézust keressük és ne önmagunkat Jézusra tekintünk, mint ahogy a festményen mindkét lány rá tekint.

A két nővér, Mária és Márta alakja jelképe az imádságos, szemlélődő életmódnak, illetve a szolgáló szeretetnek.

Babka (Diósjenő BK)